



ת"פ 36404/07/16 - מדינת ישראל נגד אמיר ענבאוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36404-07-16 מדינת ישראל נ' ענבאוי(עציר)

בפני
כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אמיר ענבאוי (עציר)

הנאשם

גזר דין

האישומים והסדר טיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים.

בחלק הכללי של כתב האישום מצוין כי לנאשם אין רישיון נהיגה ישראלי בתוקף והוא אף מעולם לא הוציא רישיון שכזה.

עוד מלמדנו כתב אישום זה, כי ביום 15.7.14, במסגרת ת"פ 20252-10-13, הורה כב' השופט א' כהן בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפסול את הנאשם מהחזקת רישיון למשך 3 שנים.

ביום 2.11.15 שוחרר הנאשם ממאסר תחת תנאים שתוקפם נקבע עד יום 1.1.17 והם כי הנאשם ישהה בכתובת מ.פ. שועפאט במעצר בית כל יום מהשעה 6:00-22:00. והוצא נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ.

מהאישום הראשון עולה, כי עובר ליום 30.6.16, קשר הנאשם קשר לביצוע פשע יחד עם ראמי טבנג'ה, פאדי טבנג'ה ומואיד טבנג'ה (להלן: "ראמי", "פאדי" "מואיד", ויחד "האחרים").

בעקבות הכרות מוקדמת בין הנאשם לבין מואיד, יצר מואיד קשר עם הנאשם, וביקש להיפגש עמו. לאחר מספר שעות נפגשו האחרים עם הנאשם, בקלנדיה, ירושלים.

בפגישה אמרו האחרים לנאשם כי הם מתפרצים לבתים באשדוד וגונבים משם רכוש וכי הם זקוקים לנהג, ולאחר שיחה שארכה זמן מה, הסכים הנאשם לשמש כנהגם.

במסגרת הפגישה, העבירו האחרים לנאשם רכב גנוב מסוג "מאזדה 3" (להלן: "הרכב הגנוב") שנגנב בחודש אוקטובר 2014. האחרים העבירו את הרכב הגנוב לנאשם, כשהוא נושא לוחית זיהוי מזויפת השייכת לרכב אחר, ותיאמו עמו כי בכל פעם שיזדקקו לשירותיו, יגיע לאזור מחסום קלנדיה, הם יקפצו מעל הגדר המפרידה בין שטחי האזור ושטחי מדינת ישראל, והוא יאסוף אותם באמצעות הרכב הגנוב. האחרים סיכמו עם הנאשם, כי בתמורה למעשיו, יקבל חלק מהשלל



אותו יגנבו.

ביום 30.6.16, בשעה 21:30 או בסמוך לכך, ביום 30.6.16 בשעה 21:30 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם האחרים לביתה של הגב' פאני משה, ברחוב ענבר 7 באשדוד. באותן נסיבות, יצרו האחרים קשר עם הנאשם וקבעו עמו שיאסוף אותם בסמוך למחסום קלנדיה. האחרים הגיעו לגדר המפרידה בין שטחי האזור ושטחי מדינת ישראל, טיפסו עליה ונכנסו לתוך שטח מדינת ישראל, נכנסו לרכב הגנוב אשר בו נהג הנאשם והחלו בנסיעה לאשדוד.

כאשר הגיעו סמוך לביתה של הגב' משה, יצאו האחרים מהרכב, טיפסו על חומת חצר הבית ונכנסו אליה, בעוד הנאשם ממתין להם ברכב. האחרים הזיזו את הסורגים המפרידים בין חצר הבית לחדר השינה, נכנסו לתוך הבית ומילאו 2 ציפיות כריות בתכשיטי זהב רבים, טבעות, שעון, בשמים, משקפי שמש ותכשיטים נוספים. לאחר מכן, יצאו האחרים מהבית עם הרכוש הגנוב, חזרו לרכב הגנוב ונמלטו מהמקום.

בגין אישום זה, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה בצוותא חדא, גניבה בצוותא חדא והפרת הוראה חוקית לפי סעיפים 499(א)(1), 409(ב)+29, 384+29 ו-287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). כן הורשע בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**") ונהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").

כחלק מתיקון כתב האישום צורף האישום השני לאישום הראשון, והאישום השלישי נמחק מכתב האישום המקורי.

האישום הרביעי מתייחס לאירוע מיום 22.6.16 בשעה 21:30 אז התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם האחרים לביתה של הגב' מיכל איילון באשדוד. באותן נסיבות, האחרים קבעו עם הנאשם שיאסוף אותם בסמוך למחסום קלנדיה. האחרים הגיעו לגדר, נכנסו לתוך שטח מדינת ישראל, עלו לרכב והחלו בנסיעה עם הנאשם.

כאשר הגיעו בסמוך לבית, יצאו האחרים מהרכב ונכנסו לחצר, בעוד הנאשם ממתין להם ברכב. האחרים הרימו את תריס סלון הבית, פתחו את דלת ההזזה, נכנסו אל הבית וגנבו מתוכו מחשבים ניידים, 4 צמידי זהב, 2 שעונים, טלפון סלולארי, 100 ₪ במזומן, מצלמה, שרשרת, שני תליוני זהב וטבעת זהב. לאחר מכן, חזרו לרכב הגנוב ונמלטו יחד עם הנאשם מהמקום.

האישום החמישי נמחק במסגרתו של הסדר הטיעון.

האישום השישי מתאר אירוע מיום 16.6.16, בין השעות 21:30-23:00, אז התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם האחרים לביתו של מר שלום דהן באשדוד. באותן נסיבות המשיכו הנאשם והאחרים במסעם ברכב הגנוב, עד אשר הגיעו בסמוך לבית. האחרים יצאו מהרכב, ובעוד הנאשם ממתין להם ברכב מחוץ לבית, טיפסו באמצעות סולם לחלון הקומה השניה של הבית ונכנסו לתוכו. האחרים גנבו מהבית כספת ובתוכה דרכונים ומסמכים אישיים נוספים, 2 שעונים, שרשראות זהב, טבעות ואוסף של שטרות כסף ישנים, ולאחר מכן שבו לרכב הגנוב ויחד עם הנאשם נמלטו מהמקום.

בגין כל אחד מהאישומים הרביעי והשישי הורשע הנאשם בעבירות של סיוע להתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה בצוותא חדא, סיוע לגניבה בצוותא חדא, הסעת שוהים בלתי חוקיים, הפרת הוראה חוקית ונהיגה ללא רישיון.

האישום השביעי מלמדנו כי ביום 2.6.16, בין השעות 18:00-22:30, התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם האחרים



לביתה של הגב' מיכל שגיא באשדוד. באותן נסיבות, יצרו האחרים קשר עם הנאשם וקבעו עמו כי יאסוף אותם בסמוך למחסום קלנדיה. האחרים הגיעו לגדר המפרידה בין שטחי האזור, טיפסו עליה ונכנסו לתוך שטחי ישראל. אז עלו לרכב הגנוב כאשר הנאשם נוהג בו, והחלו בנסיעה לאשדוד.

כאשר הגיעו לבית, יצאו האחרים מהרכב בעוד הנאשם ממתין להם בתוך הרכב, נכנסו האחרים לחצר הבית, הרימו תריס אשר הפריד בין חצר הבית לסלון, הזיזו חלון הזזה ונכנסו לתוך הבית.

מתוך הבית גנבו האחרים ₪ 2,100 במזומן, שעון זהב ו-2 מטבעות זהב, חזרו לרכב הגנוב ויחד עם הנאשם נמלטו מהמקום.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה בצוותא חדא, גניבה בצוותא חדא, הסעת שוהה בלתי חוקי, הפרת הוראה חוקית ונהיגה ללא רישיון.

הטיעונים לעונש

בא כוח המאשימה טען בטיעוניו לעונש, כי עבירותיו של הנאשם יש בהן כדי לפגוע בגבולותיה של מדינת ישראל ובקניינם של תושביה. כבר עתה צוין כי נגד שותפיו האחרים של הנאשם הוגש כתב אישום והם הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון, כאשר טענתם העיקרית היא כי הנאשם דן הוא היוזם והמבצע העיקרי של העבירות הכתובות בכתב האישום. כבר עתה יאמר, וארחיב בכך בהמשך, כי לא מצאתי תימוכין לטענה זו בכתב האישום המתוקן.

משכך, טען ב"כ המאשימה כי יש לקבוע לכל אישום העוסק בעבירת התפרצות מתחם ענישה הולם אשר ינוע בין **18 ל 36** חודשי מאסר בפועל ולכל עבירת **סיוע** יש לייחס מתחם העולה כדי **מחצית** מכך.

נוכח גילו של הנאשם שלפניי ועברו הפלילי הכולל **שלוש** הרשעות בעבירות של התפרעות, גניבת רכב וחבלה במזיד ברכב, הרי שלדעת המאשימה יש להעמיד את מקומו על **מרכזם** של מתחמי ענישה הולמים וזאת אף בהתחשב בשתי עבירות תעבורה, אשר אף הן נעברו על ידו בעבר.

על כל אלו, יש להוסיף את שני המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם בת"פ 33137-01-14 (בית המשפט השלום בירושלים), וכן מאסר מותנה נוסף בן 8 חודשים אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 20252-10-13 (בית המשפט המחוזי ירושלים).

הסניגור המלומד טען מנגד כי הנאשם לא נכנס לדירות הנפרצות והוא הצטרף לקשר המתואר בכתב האישום, כאשר האחרים חיפשו נהג שינהג עבורם. הסניגור הציג אף פסיקה אשר לטעמו מלמדת כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות המיוחסות לנאשם ולהעמידו על **18-36** חודשי מאסר בפועל, ומקומו של הנאשם צריך שיהיה בשליש הנמוך של המתחם, נוכח עברו, כך שהעונש הראוי צריך שיהיה **20** חודשי מאסר בפועל והפעלת המאסרים המותנים בחופף.

הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה על מעשיו וביקש כי עונשו יהיה מתון תוך שהוא מבטיח כי לא יחזור לחיי הפשע.

דין והכרעה



מתחמי הענישה ההולמים

כל אחד מהאישומים שבכתב האישום עומד בפני עצמו ומהווה אירוע נפרד, על אף שמדובר בחלק מאותה התארגנות בין הנאשם והאחרים. כל אחד מהאירועים התרחש בבית אחר, בזמן אחר, במועד אחר, תוך תכנון ייחודי, ואף קורבנותיו של כל אירוע שונים, ועל כן לכל אחד מהאישומים ייקבע מתחם עונשי נפרד.

הערכים המוגנים אשר נפגעו בכל האישומים הם אותם ערכים.

בעבירות ההתפרצות והגניבה מוגן הערך החברתי של הגנה על זכות הקניין, הגנה על ביטחונם האישי ופרטיותם של בעלי הבתים. עבירות ההתפרצות לבתים הן עבירות שהלכו ופשטו במדינתנו, ולא אחת מוצאים עצמם אזרחים תמימים, כשרכושם נגנב מהם, תוך שהעבריינים מתפרצים לבתיהם הפרטים, מחללים את פרטיותם ופוגעים בביטחונם.

בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי על פי חוק הכניסה לישראל, מוגן הערך של שמירה על ביטחון הציבור, שמירה על גבולותיה של המדינה ואפשרותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. המסיע, שלעתים שוהה בישראל כדין, מאפשר בפעולתו את כניסתם של השוהים הבלתי חוקיים ולא אחת, אלמלא הסיע אותם לתוך גבולות המדינה, לא היה בידיהם להיכנס אליה שלא כדין.

בעבירה של נהיגה ללא רישיון, מוגן הערך של הגנה על הציבור מפני נהגים שאינם בעלי רישיון, אשר נהיגתם עשויה לסכן את כלל המשתמשים בדרכים הציבוריות, נהגים והולכי רגל כאחד.

בעבירה של הפרת הוראה חוקית מוגן הערך של כיבוד החלטות וצווי הרשות השופטת, אותם מפר העבריין ברגל גסה כאשר הוא פועל בניגוד להן.

נסיבות ביצוע העבירות באישום הראשון מלמדות, כי הנאשם הסכים לקבל מהאחרים רכב גנוב בעל לוחית זיהוי מזויפת, לצורך הכנסתם שלא כדין לתוך שטחי מדינת ישראל. הנאשם נאות להצעתם של האחרים, ביודעו שנגדו תלוי ועומד צו של בית המשפט המחוזי, המורה לו לשהות במעצר בית בתחומי מחנה הפליטים שועפאט ושיתוף הפעולה עם האחרים יביאו להפרה בוטה של הצו. על אף שהנאשם נפסל מלהחזיק ברישיון נהיגה, וידע שהאחרים מבקשים להבריח את גבולות המדינה ולהיכנס לישראל שלא כדין, ומטרתם לבצע פשעים, הסכים לבצע את כל המיוחס לו, כשאת עיניו מסמא חלקו בשלל שיגנבו האחרים מבתיים של אזרחים תמימים.

באישום זה, הנאשם לא נשאר בגדר מסייע או מסיע בלבד, והוא הואשם יחד עם האחרים בעבירה של התפרצות וגניבה, וכן קשירת קשר לביצוע פשע, נוסף לעבירות של הסעת שב"ח והפרת הוראה חוקית ונהיגה ללא רישיון.

עוד בטרם יקבע מתחם ענישה הולם, ראיתי לציין ולהדגיש כי על אף שהנאשם והאחרים נדונים בפניי (בכתבי אישום נפרדים ובתיקים נפרדים), הרי שבעניינו של כל אחד מהם אתייחס למיוחס לו בכתב האישום השייך לו, ולו בלבד. מכתב האישום המתוקן שלפניי העוסק בנאשם דנן, עולה כי הנאשם והאחרים למעשה ביצעו יחד את העבירות המפורטות בכתב האישום, כאשר דווקא מכתב האישום זה עולה כי חלקו של הנאשם **נמוך במשהו** מחלקם של האחרים. הנחה זו מתבססת על העובדה כי האחרים העבירו לידי הנאשם רכב גנוב לצורך ביצוע העבירות ובסיכומי של יום, כתב האישום בענין הנאשם דנן, מחזיק שני אישומים העוסקים בהתפרצות ושני אישומים נוספים העוסקים בסיוע להתפרצות (יחד עם עבירות נלוות) בעוד שכתב האישום בעניינם של האחרים מייחס להם שלוש עבירות של התפרצות ועבירה אחת של סיוע, כך שלפחות, "על הנייר", חלקם של האחרים רחב במקצת מחלקו של הנאשם דנן. עם זאת, מדובר בהסדרי טיעון אשר



יוצרים "אמת משפטית" המיוחדת לכל תיק ותיק ואשר נבראת בהבל פיהם והודאתם של הנאשמים השונים, וכך אתייחס לכך.

נסיבות האירועים הנוספים באישומים האחרים בכתב האישום דומות זו לזו, ומהן עולה, כי על אף שהנאשם עצמו לא ביצע את העבירות העיקריות של התפרצות וגניבה, הוא זה אשר הכניס את מבצעי העבירות לתחומי מדינת ישראל למטרת ביצוע העבירות, הוא המתין להם ברכב הגנוב מחוץ לבתים שאליהם התפרצו, ועל כן "תרומתו" לביצוע העבירות הינה מכרעת, עד כי דומה שהוא הגורם בלעדיו אין. שירותי ההסעה שסיפק הנאשם לאחרים, קליטתם בצד הישראלי של הגדר, המתנה להם בעת ביצוע ההתפרצויות והסיוע להימלטותם המהירה לאחר מעשה, הם חלק מרכזי בביצוע העבירות, והם מעידים גם על האופי המאורגן והמתוכנן של העבירות ושל הנאשם והאחרים שפעלו ככנופיה, ובכך חומרה מיוחדת.

הנזקים אשר נגרמו כתוצאה מהעבירות הם נזקים כלכליים לבעלי הבתים, מהם נגנבו חפצים רבים ויקרי ערך, פגיעה בפרטיותם ובביטחונם האישי בתוככי בתיהם הפרטיים.

התרשמתי כי הנאשם מבין את מעשיו ואת הפסול בהם וחלקו היחסי בביצוע העבירות הינו רב ביותר.

על אף הדמיון בין האישומים 4, 6 ו-7, באישומים הרביעי והשישי, הואשם הנאשם בסיוע להתפרצות ולגניבה, ואילו באישום השביעי הואשם, כמו גם באישום הראשון, בעבירות העיקריות של התפרצות וגניבה בצוותא חדא. זאת, נוסף לעבירות הנוספות בכל אחד מהאישומים של הסעת שוהים בלתי חוקיים, הפרת הוראה חוקית ונהיגה ללא רישיון. עוד יצוין, כי עבירת הסיוע, כמבואר בחוק, מקימה מתחם העולה כדי מחצית מן המתחם אשר יש לקבוע לעבירה המושלמת.

בהתחשב באבחנה זו בין האישומים, ולאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים, לפגיעה בהם שהינה בינונית-גבוהה בנסיבות האירועים ובענישה הנוהגת בפסיקה, אני קובע כי **מתחם הענישה ההולם לכל אחד מאישומים 4 ו-6 נע בין 6-12 חודשי מאסר. מתחם הענישה ההולם לאישום 7 נע בין 12-24 חודשי מאסר. לעונשי המאסר יתווספו עונשים נלווים של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1994, בן כ- 23 שנים.

לזכות הנאשם עומדת הודאתו בעבירות המיוחסות לו במסגרת הסדר הטיעון, אותה מקובל לראות כקבלת אחריות וחסכון בזמנם של בית המשפט, התביעה וכלל הנוגעים בדבר.

גילו הצעיר של הנאשם וצעידתו בראשית דרכו בחייו, גם הן נקודות ששקלתי לזכותו.

מנגד, לחובתו עומד לנאשם לרועץ עבר פלילי הכולל **שלוש** הרשעות קודמות בעבירות של חבלה במזיד לרכב, גניבת רכב, הפרעה לשוטר, השתתפות בהתפרעות וניסיון לתקיפת שוטר. מדובר בעבירות חמורות שבגינן הנאשם ריצה עונשי מאסר ממושכים, אך ברי כי השהות בבית האסורים לא הרתיעה אותו מלשוב ולבצע את העבירות שלפניי.



העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות דנן, בעודו מפר את החלטות בית המשפט המחוזי, הינה נסיבה נוספת לחומרה אשר הינה בעלת משקל בעת בחינת העונש המתאים (על אף שמדובר בחלק מיסודות העבירות עצמן). היא מעידה על כך שהנאשם לא ירא לבצע את כלל העבירות המיוחסות לו, תוך הפרת צווים מיוחדים אשר ניתנו נגדו בידי בית המשפט המחוזי, ומלמדת על בוז וזילות שהנאשם מביע כלפי המערכת המשפטית והעדר אימת הדין, שראוי היה לו לנאשם לאמץ, לכל הפחות, במקצתה.

מכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נטות במקרה זה לחובתו של הנאשם, ונראה כי מתן משקל ראוי להן מחייב כי שיקולי הגמול וההרתעה יזכו למעמד בכורה אל מול שיקולי הענישה האחרים.

כאמור, נגד הנאשם תלויים ועומדים **שלושה** מאסרים מותנים בני **שלושה**, **שישה** ו**שמונה** חודשי מאסר בפועל, ונדמה כי גילו הצעיר צריך שיהווה נימוק **לחפיפה** חלקית ו**להצטברות** חלקית של חלק מעונשים אלו.

מקומו של הנאשם דנן נוכח עברו הפלילי הכולל שלוש הרשעות בעבירות רכוש, רכב וכן השתתפות בהתפרעות וניסיון תקיפת שוטר מהשנים 2009 ועד שנת 2014 אשר בגינם הוא ריצה במצטבר 42 חודשי מאסר בפועל, צריך שיעמוד על חלקם **המרכזי** של מתחמי הענישה ההולמים, עם זאת, אני סבור כי יש לבצע חישוב זה בדרך שאינה מתמטית.

אסביר.

צירוף המתחמים הרלבנטיים עשוי להביא להטלת עונש מאסר ממושך ביותר. לטעמי, תיקון 113 לחוק העונשין העוסק בהבניית הענישה, נועד לחשוף את הלך מחשבתו של היושב בדין בעת גזירת הדין ולהבנותו. אין בכתובים מטרה אשר עניינה היא החמרת הענישה תוך כדי הבנייתה. הנאשם שלפניי חטא לא פעם לא פעמיים ואף לא שלוש. המעשים המתוארים בכתב האישום, מהווים אירועים שונים ונפרדים בכל הכרוך בגזירת הדין, אולם נדמה כי הם נעשו בפרץ עברייני אחד והם משקפים מעידה קשה ומשמעותית בחיי הנאשם. כבר עתה יובהר כי הנאשם ישלם מחיר כבד בחירותו בגין מעידה זו, אולם אני סבור כי עליי ליטול לידי מחשבון ולחבר בו מספרים שונים, על פי ממוצעים וסטיות תקן ולקבל פלט המהווה ענישה. הליך שכזה הינו טכני מדי ומכני במהותו, ונדמה כי לא נכון יהיה לעשות בו שימוש בדרך זו. משכך, הרי שחלק ממתחמי ענישה ההולמים יחפפו האחד לחברו, חלק באופן מלא וחלק בדרך שאינה מלאה, אך כזו המביאה בחשבון את מצבו של הנאשם, את עבירותיו ואת הגמול המיוחס להן.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **עשרים ותשעה (29) חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.**
2. **מופעלים בזאת המאסרים המותנים בני השישה ושלושה חודשים מת"פ 33137-01-14 (בית משפט שלום בירושלים) וכן המאסר המותנה בן השמונה חודשים מת"פ 20252-10-13 (בית משפט מחוזי בירושלים), כך שהמאסרים המותנים מת"פ 33137-01-14 ירצו בחופף לכל עונש אחר, ואילו המאסר המותנה מת"פ 20252-10-13, ירצה במצטבר לעונש האמור בסעיף 1 לעיל.**
סך הכל ירצה הנאשם שלושים ושבעה (37) חודשי מאסר אשר ירצו מיום מעצרו.
3. **ששה (6) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.**



4. ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירות רכוש מסוג עוון או על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

5. פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים בכתב האישום, אשר ישולם עד יום 1.1.18.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז תמוז תשע"ז, 11 יולי 2017, בנוכחות הצדדים.